

Psalmus

corpo. unde Job. ii. Ecce in manu tua est te. De spiritu ali autem afflictione sequitur.

Cum confringuntur ossa mea: exprobrauerunt mihi qui tribulat me inimici mei.

Du pfringunt Per peccatum aut vires anime tentatio pcutiuntur. Quarta causa est tribulatio quā sustinet ab ini miciis visibilibus: unde addit exprobrauerunt mihi q̄ tribulan te me inimici mei) scilicet mali homines qui tribulant inferendo plura mala quorum primum est exprobratio pecca ti: unde dicit (exprobrauerunt mihi) scđm ē improprietate religione sive sanctitate: unde sequit (dū dicunt mihi per singulos dies vbi est deus tuus). q̄. dicit nūsc ē aut si est nō curat de te: et ita stultū ētati deo seruire: de ecclesia aut apud legē hoc. (dū pfringunt te.) h̄ ē ci lamentatio ecclesie cuius ossa pfringunt q̄n plati vel viri ecclesiastici in q̄bus fortitudo ecclesie cōsistit: p peccatum a statu rectitudinis deūcūmē t cōminūmē cōtra illud. Erod. viii. Os nō cōmīuetis ex eo. t Job. xix. idem t nota q̄ ossa arida de facili frangunt t difficile renouant sic est de platis t clericis. ps. Ossa mea sicut cremū aruerunt causam dicit Job. iii. Os sa mea aruerunt p̄ cauante. s. ardore cupiditatis t ambitionis. t Prouer. xvii. Spūs tristis exiccat ossa. s. tristitia seculi: ppter hoc dicit Iere. xxx. Insanabilis fractura tua et nimis fragile ē illud os qd̄ lingua pōt frāgere. Ecli. xxviii. Plaga lingue cōminet ossa t bñ dicit (cofringunt) t quia oēs exceptis paucis frangunt: t q̄ cū eis alii frangunt malū corū exemplū: vñ bene dicit t cōmungit (dū pfringunt) ossa mea exprobrauerunt mihi q̄ tribulante me inimici mei) hereticī t mali xpianī: hoc em ē qd̄ p̄cipue exprobrat hereticī sancte ecclesie videlicet peccata plator.

Cum dicunt mihi per singulos dies vbi vbi est deus tuus q̄re tristis es anima mea et quare conturbas me.

Dū dicunt mihi ecce exprobratio (p singulos dies) ecce iñstātia qd̄ diceret (vbi ē deus tu?) q̄si dicat exemplū vite xp̄i vbi reducit in pietatis t clericis in qbus maxime debet relucere ibi nō lucet. rps em̄ paup ip̄i diuities: spūs bū milis. ip̄i supbi. rps laborauit: ip̄i ocio t voluptatibus vacat t ppter hoc dicit bea. Ber. Ministri ip̄i sunt t seruunt antropo. Nō sic apls q̄ in se ip̄m alijs ostēdebat dices: imitatores mei estote sicut t ego xp̄i. j. Corin. xii. 2. ii. Cor. viii. Un experimentū queritis cuius q̄ in me loquit spūs: quasi quererēt ab eo (vbi ē deus tu?) Positis causis tristitia ite rū consolat animā suaz sicut p̄us dicens (quare tristis es anima mea t quare conturbas me).

Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi salutare vultus mei et deus meus.

Spera in deo) Isti duo versus supra habiti sunt t expositi: s̄ ideo repetit: q̄ cū frequēs sit tribulatio necessaria est frequēs cōsolatio silis repetitio habet. j. Job. Confessus ē t nō negavit. t confessus ē quia nō sum ego rps. idem sepe r̄dit: q̄ sepe fuit ei obiectū: t nota q̄ tristitia expellēda ē multis rationib⁹. Primo quia vniuersalit vulnerat. Ecclesiasti. xv. Omnis plaga tristitia cordis. Secundo q̄r. interficit. Tercio q̄r inutilis ē de his duob⁹ Ecli. xxx. Tristitia longe eredde a te. multos em̄ tristitia occidit t nō ē vtilitas in ea. Quarto q̄r bonos mores dissipat. Prouer. xiv. Sicut tinea vestimenta sic tristitia cordi. Quinto q̄r deuotio nō extinguit. Prouer. xvii. Spūs tristis exiccat ossa. Secundo q̄r gaudiū spūnale erufflat. Ecli. xx. Nō ē oblectamenū sup cordis gaudiū. Septimo q̄r inducit fastidium t palius v̄l spiritualiū. Miser. xxi. Ledere cepit populu itineris et laboris t dirit. aia nra iam nascat sup cibo isto leuissimo. Octavo q̄r facit honore inceptū bello spūnali. Deut. xx. q̄s ē formidolosus t corde pauido reuertat i domū suā. Ecclesiasti. xxviii. Tristitia festinat mors t coopit v̄tutē et tristitia cordis flectit ceruicē. Itē sup illud verbū dū dī (mihi o singulos dies) p̄t distinguiri dies bona t dies mala v̄tū. Angeli boni. sutor. Dies diei cruciat verbū.

Dies electi. j. Annūciate de die in die salutare eius.

Tua vite. Job. xi. Qui ambulat in die non offendit.

Cempus gratie. Job. viii. Abraham exultauit ut vide ret di. me. Dies bona multiplex.

Etas bonis. Genesis. viii. Mort dies nō reqescet in eis.

Fides. Roma. xii. Mort p̄cessit: dies aut appropinquat.

Intelligentia. j. Cor. iii. Mibi p̄ minimo est ut avobis inducer aut ab humano die

Visitationis. j. Pet. ii. Glorificent deū i die visitationis.

Innouationis. Trenor. vii. Immoua dies nostros sicut a principio.

Penitentia. Ro. viii. Alius iudicat inter diem et diem.

Salutis. ii. Cor. vi. Ecce nunc dies salutis.

Cōsolationis. Trenor. i. Adduxisti diem consolationis

Desiderij celestis. Can. ii. Pascatur inter lilia donec as piret dies.

Judicij. Pbil. i. Qui cepit in nobis opus bonū perficiet usq̄ in diem dñi nostri iesu xp̄i.

Eternitat. ii. Pet. iii. Ipsi gloria nunc in diem eternum

Zach. viii. Ent dies una que nota ē dño. ps. Melior ē di es una in atrijs tuis te.

Dies mala similiter multiplex.

Culpe. Job. iii. Pereat dies in qua natus sum.

Mortalitat. Ecli. vii. Melior dies mortis: die nativitatis

Angelus apostata. Job. iii. Dies illa vertat in tenebras

Prospēritas seculi. ps. Per diem sol non vret te neq̄ lu ni per noctem.

Delectatio. Job. xx. Ducunt in nobis dies suos.

Gloria antip̄i. Iere. xvii. Diē hois nō desiderauit tu scis

Limoris mudani. Esai. xxxvii. Dies tribulationis et angustie dies hec.

Cōlitionis. Ecli. xxxii. Ego autem in die vltionis visita bo contra peccatum eorum.

Damnationis. Sopho. i. Dies ire dies illa tribulatiois et angustie.

Psalmus XLII

Iudica me deus et discerne causam meam de gente non sancta: ab hoīe iniquo et doloso erue me.

Judica me deus) Titulus in fine. ps. david. Ps. iii. iste ten-

dēs i fine ē david. p̄phe v̄l' v̄l' iusti loquētis h̄ in persona cor-

poris xp̄i mystici qd̄ ē ecclia. Materia d̄ q̄ loquit̄ ē de ora

dū dñi h̄ pressuras buī seculi. Intentio ē monere nos ne

vacillem̄ in pressuris. Modus biptitus ē. ps. Primo con-

querit de pimitione maloz cū bonis t petit separari. Se

cūdo agit de leticia in fine babēda. ibi (t introibo) Cōtinu-

atio buiū psalmi ad p̄cedentē ibi egit de charitate: s̄ q̄ de

um vere amat statim mūdus eū ostēdit t p̄sequit̄ Job. xv.

Si de mūdo nō estis: ppterā oītrōs mūdus: t post addit si

me p̄secuti sunt t vos p̄sequit̄. Job. xii. Quia acceptus

erat deo necesse fuit ut tentatio pbaret te. Primo autē p̄t

ps. iste exponi de xp̄o posito in pressura passiōis t dicente

(Judica me deus) pater q̄ iusti iudicas. Nam iudei t p̄y

latus iñjuste me iudicant: supra exurge t inēde in iudicio

meo. Itē deus iudei iustus te. (et) ut melius iudices (di-

cerne causam meam de gente non sancta) quasi per hoc q̄

gens iudeorum non sancta: Sed neq̄ et iniqua me perse-

quitor apparet manifeste q̄ causa mea iusta est t bona vñ

de supra. Cōlide humilitatem meam de iniūcīs meis vñ sic

(viscerne causam meā de gente non sancta) id est attende

quia alia est causa passionis mee quare patior videlicet fa-

lus humani generis: et alia est causa quare me crucifigunt

videlicet iniūcia (ab homine iniquo) videlicet a pylato q̄

fuit iniquus tradendo iesum iudeis crucifigendum t bar-

aban dimittendo. Math. xxvij. Tunc dimisit illis barba-

ban: Iesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigere

etur: sed quia pylatus maliciam suam voluit palliare: sicut

ibi dicitur t lauit manus aqua rora pplo dicens. Innocēs

ego sum a sanguine iusti buiū: ideo bene hic addit (t do-

loso) et hoc nūbi facias.

Quiā tu es deus meus fortitudo mea: q̄

z

Allegorice.
de Christo.

Te me repulisti et quare tristis incedo dū aſſigit me inimicus.

Quia tu es deus fortitudo mea) Supra quoniā fortitudine mea et refugium meū es tu: et cū ſit fortitudo mea (quare me repulisti) ut videt qđ pſecutione me expoſiſti: ſupra deus de meus respice i me qre me dereliquisti (quare tristis incedo) ego bō et miſi ſensualitatē tūn Mat. xv). Tristis eſt anima mea viqz ad mortē (dū aſſigit me inimicus) pilat flagellādo: in dei faciēdōen alapari. cōſpui et cruciagi.

Emitte lucem tuam et veritatem tuā ipsa me deduxerunt et adduxerunt in monte sanctum tuum et in tabernacula tua.

Emitte luē tuā et veritatē tuām) i. maniſta et clarifica me: oſtendēs qđ nō repulisti me nec dereliquisti. Job. xii. pa-ter clarifica nomē tuū. Cenit ergo vox de celo dices: et cla- rificau et itez clarificabo. hoc e qđ ſequit (ipā me dedu- runt et adduxerunt in monte sanctum tuum). q.d. propter ipā. s. propter lucem et veritatem id eſt ut cognoscerent ho- mines veritatem veni ego de ſinu patris in vterum virgi- nis. de vtero in pſepiū: de pſepio in templū tē. viqz ad cru- ce: hec fuit eius deductio. ſ qz illa bi expleuit meruit glo- riā resurrectionis: vñ addit (et adduxerunt in monte sancti- tuū) i. in celū in die aſſectionis. Pbil. ii. Factus eſt obedien- ens tē. pere qđ et exaltauit illū tē. Mons autē dī celū: vñ in p. Quis pſcedet in monte dñi. t.i. in tabernacula tua: i qbus habitat celeſtis exercitus. p. Qz dilecta tabernacula tua dñe tē. Eſai. xxviii. Reſpice ſyon ſolēnitates vre ciuitatiſ: et ſequit tabernaculū qđ nequaqz trāſſeri poterit: nec auferent clavi eius in ſempiternū et oēs funiculi eius non rumpent qz ſolāmō ibi magnificus dñs deus noster.

Et introibo ad altare dei: ad deum qui le- tificat iuuentutē mēam.

Introibo) In illis tabernaculis (ad altare dei) in trāſi- tive. i. ad altare: qđ e deus ad quē intrantes ſumunt ī bo- locaſtū igne amoris ſuccēſiſ: et hoc e qđ ſequit (ad deus qz letificat iuuentutē mēam) i. me nouum hominem et tunc precipue appariuit: quādo ascendit deus in iubilatione ſicut in p. dicitur: et quia ſic remunerabis me o pater: nō in- terim patienter ſuſtinebo: paſſionē et te laudabo hoc eſt.

Cofitebor tibi in cythara deus deus me- us: quare tristis es anima mea et quare con- turbas me.

Confitebor tibi in cythara) i. cruce in qua omnis artus eius extensi ſicut corde in cythara: dulē dño reddiderunt melodiā: et ad litterā in cruce domini confitebat dices. Pater in manus tuas cōmendo ſpiritu meū. et iterū deus meus deus meo: vt quid dereliquisti me: in hac cythara paſſiſ lens verus dauid. i. xp̄s rediuit arca dñi in p̄dictū mon- tem et in p̄dicta tabernacula: bñm qđ habef. ii. Regum. vi. In hac ergo cythara paſſallēs effugavit ſpiritu malū a Saul id ē a genere humano: ſicut habef. i. Reg. vi. Sed qz vt p̄ habitum eſt ſensualitas eius cōtristata ſuit: ideo incrēpas eaz et p̄fortas ſubdit (quare tristis es aia mea et qz. p̄tr. me)

Spēra in deo quoniā adhuc cofitebor illi: ſalutare vultus mei et deus meus.

Spēra in deo) Ecce ſolatio (qm̄ adhuc cofitebor illi) nō ſolū in cruce ſt et in gloria. Xps. n. bō laudat deū in pa- tria et ſubiungit (quare) quia. i. (ſalutare vultus mei et de- meus). i. qz tu deus ſaluſti et me hominē et illos ſuper qz ſignatū eſt lumen vultus mei. ſ. humiles ſpiritu: qz ſicut di- citur in p. Humiles ſpiritu ſaluſbit: humiles aut ſpiri bñt vultum xp̄i: quia ſunt ei ſimiles: de quo Eſai. lii. Nō erat ei ſpecies neqz decor et poſt quāſi abſconditus vultus eius et deſpectus: vnde nec reputauimus eū ut ei aſſimilemūr: monet apls. i. Cor. x. Si portauerimus imágine terreni: Moralit. poſtemus et ymaginem celeſtis. Poſt eſt a iſte p. exponi de ecclēſia ſiue de quolibet fideli: poſt legi ſicut in princi- piō diximus: et ſicut dictum eſt. Primo agens de perni-

ptione malorū cū bonis: petit ſeparari ab hiſ. ē ait duplex separatio. ſ. plena qđ eſt in futuro: et ſemiplena qđ eſt in p̄tū de p̄ma dicat (Judica me deus). i. ſepara me a malis in u- dicio futuro. de quo Math. xiv. Seſebit filius bois in ſe- de maiestatis ſue et p̄gregabunt ante eū oēs gentes et ſe- parabit ab inimicē ſicut paſtor ſegregat oves ad hēdis tē. De ſeſcāda ſeparatiōe addit (et diſcernere cauſam meā dō gē- te nō ſancta) terrena ſapiētē et querētē. ſanctus eū idē e qđ agyos. i. ſine terra: et bene dicit (cauſam) nō locū qua- ſi di. licet ſim cu eis loco: nō tamē cauſa ſi numero non ta- mē merito. q.d. poſe me nō agnis vel ouibus et ſepara me a bedis: qz tu ad meriti qđ e cauſa reſpectu premij: ſi quia mali nō p̄mittunt alios a ſe ſeparari ſubiungit (ab hoie un- quo et doſolo crue me) quaſi p̄ violentiam eſdem intelli- gere debemus p̄ gentem nē ſancta et p̄ hominē iniquū et doſolum ſez malos et dicunt ſgens non ſancta qz tu ad te- ipoſ hominē nō iniquū et doſoli: qz tu ad aliōs quos vel aperte ledunt et ſic iniquū dicunt vel occule: et ſic doſoli vo- canē. Et nota qđ hic capat benevolentiā a pſona iudicis et a pſona aduerſarioꝝ et a p̄pria pſona. Judicem autē com- mendat p̄mo a dignitate iudicaria cu dicit (Judica me) ſez tu xp̄. Job. ii. Judicū omne dedit filio. Scđo a boni- tate dicens (deus) Tercio a ſapientia et diſcretione cu di- cit (et diſcernere cauſam meam) Quartuſ a fortitudine: vñ- de ſequit (qz tu es deus fortitudo mea) et continuaſ ei qđ dicū e (erue me: qz tu es fortitudo mea) .q.d. nō ſuffici- mibi cu iſpi fortiter me velint tenere: ſi tu es fortitudo mea et video (crue me) ab eis qui ſolus potes. Erodi. iij. Scio qđ nō dimittet vos pbarao rex egyptiū eatis miſi per manū ſvalidam. extendaſ emi manū meam et peſtiam egyptū in cunctis mirabilibꝝ meis que facturus ſum in meo eo- ru poſt hoc dimittet vos. Secundo capat benevolentiā a pſona aduerſariorum oſtendendo eos peccare in deo: ibi. (de gente) quia gentes ignorant deum et in ſeidi (non ſan- cta) et in p̄imum dupliſter aperte: i. qz (ab hominē iniquū) et occule ibi (et doſolo) Tercio capat benevolentiā iuici- cias a pſona p̄pria oſtendens p̄mo ſuam humilitatem cum dicit (quia tu es fortitudo mea: vt ſuſtineam). p. Dñs for- titudo plebi ſue. Secundo oſtēdit ſuā miſeria que triplex eſt. Prima eſt abiectio quam patitur a deo; vñ addit (quare me repulisti) hic etiā bene ſequitur: ad illud qđ p̄missum e (qz tu es fortitudo mea) et dominus fortitudo plebi ſue: et alibi dicit qz non repellet dñs plebē ſuaꝝ (quare) ergo (me repulisti) ſolutio cum exponit hominem tribulatione vi- detur eu repellere. ſed in veritate non repelit. immo poti- uſ ſuſcipit. vnde dicit in p. Cum ipo ſum in tribulatione. Secunda eſt miſeria quam patitur a ſe ipo: vnde ſequit (et q- re tristis incedo) hoc ſupra expositum eſt. Tercia eſt miſeria quaꝝ patitur ab inimicis: vnde addit (dum aſſigit me inimicus) Item hic notatur quinque que exigunt in iudi- cio. Primum eſt auctoritas iudicandi que notatur eū dicit (deus) p. Deus iudex. Scđom eſt diſcretio ibi (diſcernere) Tercium eſt ſententia platio ibi (Judica me) Quartū eſt ſen- tēcie executio ibi (ab hoie iniquū et doſolo crue me) Quintū eſt fortitudo ibi (qz tu es fortitudo mea) Ecli. vii. Noli qz re ſi- tri iudex niſi valeas utire iurisperū iudicat̄es. Itē nota qz illi questioni (quare me repulisti) p̄ dān multiplex reſpo- ſio: qz dñs etiā iuſtos repellit. i. repelere videſt eos tribula- tionibus exponendo. Sunt autē multe rōnes quare dñs iuſtos exponit tribulationibꝝ et auſert eis tpalia. Prima eſt ne temporalibꝝ adhērent et deum relinquant: ſicut cor- uis non rediit ad noe in arca. Gen. viii. et dicitur qz cada- uerī alicui illeetus ſuit. Grego. Qui in preſenti ſelicitatē qpeſitam inuenit accōrem qui cam tribuit non recrit. Se- cunda eſt ve homo ſe exerceat Roma. v. Tribulatio pari- tiam operatur. Gregorii. Tentatio cui nō coſentitur nō ē vorago vitiorum ſed exercitū virtutū. Tercia eſt ve cu at- tentius queramus. p. Imple facies eorum ignomina et qz rent nomē tuū domine: vnde de p̄trariū dicit Eſai. vii. El- am manus tue inueniſti: propterea non rogaſti. hoc ſigna- tur Gen. xlj. vbi manasses dicit p̄ eſſraim. manasses ei in- terpretatur obliuio eſſraim autem fructificans. Genes. xl.

Separatio duplex

Quadragesimus
expot iuſtos
multos tribu-
latōibꝝ in
hac vita xp̄e
ſeptē rōnes.

Psalmus

Succedentibus prosperis propositus pincernarum oblitus est interptis sui. Quarta est ut eu ardētius diligamus ps. Dū supbit impius incendit paup. Dan. iii. Nō cessabant q̄ miserat eos miseri regis succēdere formāc. Quinta est ut sciam bona nra nō b̄re a nobis Esa. xlvi. Accinxi te et non cognouisti me. Sexta est ut exemplo eoz et patiētia infirmi roborent. Greg. Facta p̄cedentū recolam⁹ et grauia nouerūt q̄ sustinem⁹. Iaco. vi. Exemplū accipite fratres ex⁹ mali: longanimitatis laboris et patientie p̄phas xc. et p̄fusserentia Job audistis et finē vidistis dñi. Septima est ma li terrene. Proverbio. x. Si iustus i terra recipit quanto magis impius et p̄cō. Luce. xxii. Si i viridi ligno hoc faciuit in arido qd huc (Emittē luce tuā) hoc p̄t exponi de in cariatōe. Xps em̄ est lux vera q̄ illu. oēm bo. ve. in hūc mū dñ Job. i. Hac petit ecclia in psona antiquorū emitti. i. extra mitti de sinu patris. Esaie. xvij. Emittē agnū dñe dñi. toē terre (et veritatē tuā). s. p̄m q̄ dicit Job. xiiij. Ego sū via veritas et vita: vel hoc p̄t referri ad missione sp̄ssan- eti. de q̄ Job. xv. Cū autē venerit ille sp̄us veritatis docebit vos oēm veritatē: vel sic (emittē luce tuā et veritatem) creatā. s. (lucē) ḡrē p̄ tenebras ignorantie et culpe (verita- tem) triplice. s. vite doctrine iusticie hoc ē illa oīs veritas de q̄ phabitū ē docebit oēm veritatē. De hac luce verita- te Job. i. H̄ra et veritas p̄ ibm xp̄m facta ē ipsa. s. lux ve- ritatis (deduxerūt) p̄ viā (et adduxerūt) ad patriā: hoc qd dicit (in monte sanctū tuū et tabernacula tua) vt supra ex- positū ē: de quib⁹ tabernaculis Esaie. xxxij. Sedebit popu- lus meus i pulcritudine pacis et in tabernaculū fiducie: ad hoc ḡ adducunt lux et veritas: sicut dñ Ezecl. xl. Addurit me manus dñi i visionib⁹ dei in terrā isti⁹ et dimisit me sup mō- tem excelsū nimis r̄c. visiones dei sunt lux ḡrē. et veritas il- la triplex p̄ gratia em̄ vidēti⁹ et cognoscim⁹ deū: et p̄ verita- tē cognoscit⁹ et videt⁹ deū in nobis: et loquit⁹ ecclia h̄. p̄ illis q̄ iam sunt i grā: vel q̄libet iustus q̄ iam illuc adductus ē p̄ sp̄em. et ibi habitat cogitatiōe et audiētate. Pbil. iii. Con- versatio nra i celis ē vel de p̄nti p̄t legi (adduxerūt i mon- te sanctū tuū). i. in ecclia militante vt de ea sum merito. de qua dicit p̄s in ps. Ego autē p̄stitutus sum rex ab eo su- per syo mō. s. ei⁹. eadē etiā ecclia intelligit p̄ (tabernacula) in tabernaculis enim militat. et ipsa militans a militando dicit. (Et intrōbo ad altare dei) hec est scđa pars in qua agit de leticia in fine habenda. eodem modo exponitur de ecclia vel de quolibet iusto quo supra est de christo (ad deū qui letificat iuuentum meum) sp̄ialē. i. statū gratie qui dicitur iuuentus p̄pter multa. Primo quia iuuentus speciosa est: sic homo i statu gracie. Can. ix. Quo abiit di- lectus tuus o pulcherrima inē mulieres. Scđo quia iuuen- tus fortis est sic vir spiritualis. ps. Fortitudine meam ad- te custodiā. Tercio quia bellicosa sic iust⁹. Prover. xxvij. Justus q̄ si leo confidens absq̄ terrore erit. Quarto quia acute videt. iuuevit: sic homo. sp̄ialis. s. Lōz. 2. Spiritu alis homo omnia dijudicat. Quito. quia strenue operatur vnde Eccles. xj. Mane semina semen tuū et vespe non ces- set manus tua. Postea oñdit q̄ merito intrat ad deū. s. per penitentiā. vñ addit (cōfitebor tibi in cythara). i. sic facias penitentiā vt tu deus glorificeris in opibus meis. cythara em̄ significat penitentiā. q̄ sicut cythara extendit cordis sic et panitētia dñ extēdere oīa membra hominis plectro p̄ ceptor. vt singula membra castigent. et ideo bñ dicit (cōfi- tebor). i. simul omnibus cordis fatebor que corde si nimis tendētū rumpuntur. si nimis larentur nihil sonant Apo- calip. xiiij. Vocem quam audiui sicut cythatedorūz cytha- rizantium in cytharis suis. sed quia sensualitas homis de penitentiā contristat. ideo confortat eam subiungens (q̄ re tristis es aīa mea et quare cōturbas me. spera i deo quo- niam adhuc confitebor illi salutare vultus meū et de⁹ me⁹) ep̄pone sicut supra expositū est in fine precedentis psalmi qui similiter terminauit de tristitia et p̄solatione. dicit apo- stolus Hebreo. xij. Omnis disciplina in p̄senti videat non esse caudū sed meritis ecce tristitia postea aut̄ fructū pa- catissimum exercitatis p̄ eam reddet iusticie ad quē nos per- ducat deus noster. Amen.

D
Status q̄
tie dī iuue-
tus; p̄ter
quinc.

O Psalmus XLIII
Eus auribus nostris audiūimus pa-
tres nostri anūciauerunt nobis

Deus auribus nostris) Canticus. In finē ps. Filius chō-
re ad intellectum. Sensus duius tituli talis est. ps. iste di-
rigēs nos (i finem). i. in christum conuenit (filius chōre). i.
imitatoribus passionis videlicet martyribus ad intellectū
id est ut intelligant quod dominus exponit eos tribulatio-
nibus et a seculi prosperitate facit eos alienos videlicet ve-
spera habuimus in p̄cedenti ps. super illud verbum quare
me repulisti. In hoc ps. loquunt martyres. Materia est
consolatio infirmorum. Intentio est monere ad contēptum
temporalium et appetitum celestium. Modus talis ē. Pri-
mo agit de beneficis collatis. Secundo de malis que iusti-
nent sancti: ibi (nunc autem repulisti) Tercio petit auxili-
um. ibi (exurge quare) Continuatio. In p̄cedenti psalmo
agit de pressuris contra quas in hoc ps. ponuntur et petun-
tur consolationes. Dicunt ergo martyres et quilibet sancti
tribulationibus expositi et admirantes dicunt (Deus auri-
bus nostris audiūimus) sicut admirantes supra aliquā sole
mus exclamare (deus) et in hac prima parte ponuntur tria
argumenta per que probat q̄ mirum videtur q̄ de⁹ expo-
ne martyres et sanctos persecutionibus et tribulationib⁹.
Primo probat hoc a minori quasi dicat populo dure cer-
vices. scilicet iudeis dedisti tot bona et enumerat ea vsq; ibi
(tu es ipse rex meus) ergo mirum est quomodo populus
sanctum et super oīna diligentem permittis affligere:
sed possit aliquis querere quomodo sc̄is que fecerit iude-
is: ecce quomodo (auribus nostris audiūimus) quia (pa-
tres nostri annūciauerunt nobis) et notanda sunt h̄ tria
que necessaria sunt ad hoc vt aliquis bene doceatur. Pri-
mum est intentio et attentio eius qui docetur quod notat̄
ibi (auribus nostris audiūimus) Math. xij. et Apoca. iii.
Qui babet aures audiendi audiat. Ezechiel. xxij. Nasum
tamen et aures tuas presidet. Secundū est auctoritas et
scientia eius qui docet quod notatur ibi (patres) Job. xij.
In antiquis est sapientia et in multo tempore prudentia. i.
Lōz. iii. Et si decem milia pedagogorum babeatis in p̄po-
sed non multos patres. Tercium est vt is qui docet et is q̄
docetur iuicem se diligat: quod notatur cum dicit (pa-
tres nostri) et quid annūciauerunt: opera domini. Et pri-
mo opera magnificentie que fecit iudeis educendo eos p̄
egypto et diuidendo mare rubrum et trāducendo iudeos et
submergendo egypciōs: vnde dicit.

O Opus quod operatus es in diebus eoru⁹
et in diebus antiquis.

O Opus r̄c. scilicet illud magnificum (opus quod opera-
tus es in diebus eorum) scilicet filiorum israel (et in dieb⁹
antiquis) id est ab initio mūdi. Secundo ponit opera po-
tentie: vnde sequitur.

Manus tua gentes disperdidit et planta-
sti eos afflīxisti populos et expulisti eos.

Manus tua r̄c. i. potentia tua (disperdidit gentes) illas
que erant in terra p̄missionis: amoreū et eueum et alias:
De quibus deū. vij. et in multis alijs locis (disperdidit)
id est diversis penis et afflictionib⁹ et in diversis locis p-
dedit. Tercio ostendit opera misericordie in iudeos: vnde
addit (et plantasti eos) s. andeo in terra p̄missionis de q̄
gentes disperdidisti de his tribus operib⁹ in ps. Clinea de
egypto transiūisti. Ecce primum. Clinea autem est popu-
lus israel. vnde Esa. v. Clinea dñi exercitū domus isti⁹ est
postea sequit̄ in ps. Ecce gentes. Ecce scđm et plantasti
eam. Ecce tertīū sed q̄ tunc plantati fuerunt. postea au-
si sunt h̄m illud Hier. xlv. Quos plantavi ego euellā po-
stea h̄ ostendit quo ordine hoc fecerit. vñ subiungit qd p̄t
mo afflīxit eos dices (afflīxisti populos). s. ḡtēles. Sap. rj.
Afflīxisti antecessores exercit⁹ tuīespas et illos paulatim
exterminarent. Secundo expulisti eos. vñ addit (et expulisti
eos) postmodū oñdit q̄ ipse deus non iudei hec omnia fe-
cit. vnde sequitur.

Triane-
saria 2d b
vt alijs be-
ne doceat.

5

